

Bibelvandring/nattverd, fortellingene om nattverden.

Post 1. Ole

Post 2. Mathias og Ingrid

Post 3: Karen og IngerMarie

Post 4: Lise og Michael N

Post 5: Kristin Sofie og Fredrik

Post 6: Elin og Bjørn

Post 7: Thea og Tormod ?, Nena ?

Post 8: Ole +?

Post 1.

Inne i kirken, evt i matsalen, eller annet passende sted. .

Her blir det gitt info om opplegget, hvor en skal gå, og om hva de kan møte osv.

Post 2.

Ute.

Tema: Josef

Gjenstand: Såpestykke og vaskefat, +noe fra ”Josef-sekken”

Klær: Hvit kappe med belte om livet. + evt hodeplagg.

Historien om Israelsfolket i Egypt begynner med historien om Joses og brødrene hans.

Fortellingen om Josef gjenfortelles kort. (1.Mos kap 37.....43....)

-som f.eks slik: (poenget er forsoningsmåltidet. Det må komme tydelig fram)

Etter å ha fått flere sønner med sin trellkone Lea, fikk Jakob endelig en sønn med sin kone Rakel og de ga han navnet Josef. Jakob haddet et godt øye til Josef og det merket brødrene hans og de ble misunnelig på Josef.

-Brødrene rådslår om å drepe ham, han kastes i brønnen, selges til Egypt, kjortelen hans dyppes i dyreblod, brødrene lyver for faren og sier at et rovdyr drepte ham, Jakob sørger,

-Josef selges til Egypt, kommer ”seg opp” fordi han kan tyde faraos drømmer.

Drøm: 7 fete kuer og 7 magre kuer, 7 gode år og 7år med dårlige avlinger.

(bruk evt noe av matr i ”Josef-sekken”)

Disse uårene rammer flere land i regionen –også Israel, men fordi Egypt har spart korn i de gode årene har de korn i de dårlige årene, folk fra landene omkring som opplever hungersnød kommer nå til Egypt for å kjøpe korn. Også brødrene til Josef kommer.

Han kjenner dem igjen, men de vet ikke hvem han er.

Josef spør etter sin far Jakob og sin bror Benjamin.

Etter en del fram og tilbake, (de reiser hjem med korn og Josef har lagt penger på toppen av kornsekkene, fortell det du husker)

Tilslutt bestemmer Josef for å si hvem han er, han vil forsones seg med sine brødre, tilgi dem, og får familien sin til Egypt, han samler dem og forsoner seg med dem.

Da holder han et måltid for dem, måltidet var et forsoningsmåltid.

Såpestykket skal minne om det, såpestykket er for å vaske bort skitt, for at vi skal være rene, og ikke bli smittet av bakterier og sykdom, på samme måte var måltide Josef hadde med brødrene sine, et måltid som vasket bort dritten brødrene hadde stelt i stand for Josef.

Dritten var borte og de kunne begynne på nytt, i et nytt land, igjen være sammen som en familie. Denne fortellingen sier oss at måltidet symboliserte forsoning og tilgivelse.

Fiender sitter ikke ved samme bord og spiser. For å gjøre det må en være venner, eller har blitt venner

PS !

-En kan evt skitne hendene til og vaske mens en forteller fra ”**Såpestykket**.....

-alle kan vaske hendene sine, dersom en har tilgang på nok vann.

Post 3.

Påskemåltidet til minne om frigjøringen fra Egypt.

(delvis/valgfri rollespill)

Sted: Som sist

Utstyr:

Et bord med

flattbrød, druejuce, persilledypet i saltvann, pepperrot, lammekjøtt.

Portstøpler med påført blod

Påkledning: Brun, Kappe med belte rundt livet og stav.

Innledning.

Etter hvert døde Josef og brødre hans i Egypt. Det kom en ny Faraos, som ikke kjente til historien om Josef og hva han hadde gjort for Egypt. Den nye Faraoen så at Israelfolket ble mange og opplevde det truende. Etter hvert som årene gikk og nye generasjoner jøder vokste opp i Egypt ble forholdene verre og verre for Israelfolket og de ble satt til tungt slavearbeid. Som et symbol på det skal derfor dere nå bindes.

Hendene bindes.

Videre kan en enten gjenfortelle historien om Israelfolkets fangenskap og innstiftelsen av påskenhøytiden fra 2.Mos 12,1-36, eller gjenfortelle følgende.

Gud hørte folket klage, han kalte Moses til å lede folket ut fra Egypt.

Spenningen mellom oss (om du velger å fortelle i jeg-form) og egyptere ble større og større, noe av det verste var landeplagene, myggen, gresshoppene som kom, Nilen som ble rød som blod osv. Men det verste var da dødsengelen gikk igjennom Egypt og drepte alle førstefødte av mennesker og dyr

Dvs den eldste i hver søskenflokk, da lød det skrik i hele Egypt, noe så grusomt som det aldri hadde gjort før. Men mot oss israelitter var det ikke så mye som en hund som gjødde.

Vi ble skånet, og grunnen til det var at vi satt inne for å holdt påskemåltid.

Moses og Aron fortalte oss hvordan vi skulle slakte hvert vårt påskelam og hvordan vi skulle holde på påske i Egypt.

Vi hadde slaktet påskelammet og strøket blodet på dørstolpene og dørbjelken.

Maling er strøket med "isopkvist" (finn en vanlig kvist, blåbærlyng er fint) på .

Midt i dette grunnsomme kaoset som var ble vi spart for død og pine for blodet på dørstolpeen våre beskyttet oss mot ondskapen. Blodet var som en borg, som et vern mot den djevleskap som var like utenfor vår dør.

Påske "pesha" på hebraisk betyr gå forbi, for dødsengelen gikk forbi og vi ble reddet.

Inne var vi og spiste vårt påskemåltid, men vi skulle spise det i hast, for vi skulle være klare til å dra når som helst, derfor skulle vi ha belte om livet, sko på føttene og stav i hånden.

Det var et **håps-og forvetningsmåltid**. Vi spiste det i håp om å bli fri fra Faraos slaveri,

Og vi lengtet hjem til vårt eget land, der vi og våre forfedre hørte hjemme.

Brødet vi spiste kalte usyrebrød. Før i tiden hadde vi ikke gjær, men bakte en surdeigklump inn i brødet så det skulle heve. Men i påsken spiser vi usyrebrød.

Brød var uten surdeigklump inni. Dette brød var flatt.

Derfor kalles det for usyret brød, og påsken kalles for de usyrede brøds høytid.

Dette er noe av den maten vi spiste. Pålegg er av lam og illustrere påskelammet.

Vinen og brødet minner oss om Guds utfrielse, persillekvaste dypet i saltvann minner oss om vår lidelse og våre tårer i Egypt. Måltidet som vi begynte å feire i Egypt og har feiret siden er Også et **minnemåltid** om tiden i Egypt. Husk dette videre på lidelsen og slaveriets vei.

Post 4.

2 personer.

Utstyr: Lite ”bord”, Boller med saltvann, persille, pepperrot, duk, stav, brun kappe.

En forteller kan si følgende:

Dere har nå nylig begynt en vandring bort fra Egypt, bort fra slaveriet og ufriheten, på samme måte som jøde-folket var på vandring ut fra Egypt.

Drømmen for israelittene var å vende tilbake til sitt eget land,

der de var hjemme og der de kunne være frie, frie som barn.

De var lovet et land med rikelig av mat og frukt så de skulle slippe å sulte.

Dere skal tenke dere at dere er i samme situasjon som israelittene.

Dere er lovet ”et land som flyter av melk og honnig”, for å bruke et uttrykke fra bibelen.

Men dere er ikke framme der ennå. Dere er underveis.

Derfor er dere fremdeles bundet av slaveriets lenker.

De av dere som vil smake på gråten og tårene i Egypt kan smake på persille dypet i saltvann.

De av dere som vil smake på den smerte og lidelse en måtte tåle som slave kan smake en bit pepperrot. Den er sterk.

Konfirmantene smaker.

Etter at de har smakt kan en av lederne vandre videre med gruppa, mens en leder står igjen og venter på ny gruppe.

Den som går med gruppa fører den fram til den åpne sletten (=Sivsjøen)

(Den som går videre med gruppa har på seg brun kappe med tau rundt livet og en stav/kjepp)

Den som vandrer videre med gruppa kan fortelle:

(2.Mos 12,37-51+13,17-14,14 gjenfortelles)

Folket fikk dra på grunn av alle landeplagene, ... (fortell) men da de var over angret Farao og satte etter folket med vogner og soldater. Bak oss nå kan vi tenke at Egypt og slaveriet ligger, men vår vandring er farefull og mørk. Som i denne dalen her er det dystert. Det er vanskelig å orientere seg. Vi kan lett gå oss bort i dette ukjente landskapet.

Det som hjalp var at Gud gikk foran som en skystøtte om dagen og som en ildsøyle om natten. Egypterne begynte å nå folket igjen (se 2.Mos 14,5-14).

Når vi går igjennom livet og har det vanskelig, er usikre, som denne dalen, så vil Gud også gå med oss igjennom denne tunge dalen.....

Post 5.

Foran ”Sivsjøen” 2.Mos 14,15-31

Historien om Sivsjø-underet gjenfortelles og anvendes på følgende måte:

Gud berget Israelfolket gjennom Sivsjøen. På samme måte berger han oss fra det som truer og ødelegger våre liv.

Det som binder oss er ikke slaveriet, men synd og død og ondskap.

Det vonde og gale vi gjør viser at vi er syndens trell.

Mens konfirmanter står foran ”Sivsjøen” holdes bilder som viser menneskers vanskelig liv.

Vi tilber andre ting i stedet for Gud, bl.a.

Post 6. Kryssing av "Sivsjøen"

Utstyr: Kors (støttes opp med et par steiner), saks og laminerte ark, kjetting.

Like før korset formidles følgende:

Dette kan illustreres med kjetting og hengelås.

Frelse betyr fri hals. Slavene hadde en lenke rundt halsen som ble tatt av når de ble frigitt. Da kunne de gå dit de ville og var frie mennesker.

For at de skulle bli fri ble det betalt en løsepenge.

Det var en sum penger som en betalte for slaven til slaveeieren.

Når den ble betalt kunne slaven gå som en fri mann eller kvinne.

Da var en ingen slave lenger, ingen eide vedkommende

og ingen kunne sette vedkommende til slavearbeid.

Vis ark som viser bibelvers og oblat, og se om de forstår det de ser.

Konfirmantene som fortsatt er bundet ledes mot korset

Korset passerer ved at en bøyer seg ned, tar saksen og klipper over båndene.

På/ved saksen kan det stå, Jesus vår Frelser.

I det de passerer korset klippes hyssingen.

De leser **arket** om frihet i NT og går videre i frihet.

Post 7.

2 stykker, en holder neste gruppe igjen mens den andre går med den første gruppa.

De går videre til et sted hvor vi holder en kort nattverd-gudstjeneste.

En vandringsmann/kvinne går med dem og forteller underveis:

Dere har nå vært på en vandringsom som snart nærmer seg målet.

Å være på vandring er et kjent motiv i bibelen og i kristen tradisjon.

Mange av våre salmer handler om å vandre igjennom livet.

Det er salmer med det vi kaller et pilegrims motiv.

De to siste versene av **deilig er jorden** synges mens en går,

Ved et veiskille kan en snakke om veivalg, den smale eller den brede vei.

I enden på den smale vei er det noe godt å finne.

Det kan være vanskelig å velge den, men om en vet at det er den rette vei så bør en gå den.

Lei milde ljøs, alltid freidig når du går, med Jesus vil eg fara, Jesus du er den himmelveg, Jesus det eneste, eg veit i himmerik ei borg, eller andre salmer kan brukes underveis når.

Mange gamle pilegrimsveier, både ute i Europa og her hjemme i Norge er blitt åpnet de siste årene. Den kristne pilegrims-tanken handler om at mennesket er underveis i livet, har en vandring på jorden, men har et mål for vandringen. Målet for vandringen er å komme til Gud, Guds himmel, eller hans nærvær i sin kirke.

Israelittene vandret Fra Egypt, gjennom ørkenen og fram til sitt hjemland,.

Pilegrimer gikk over Dovrefjell til Trøndelag for å komme fram til Nidarosdomen.

Vi vandrer på Tjeldholmen for også å nå fram til noe som skal minne oss om målet for vår vandring på jorden –nemlig Guds himmel.

Post 8. Nattverd. Like før bålet. Ikke ferdig ennå.

